

Η Αποδημία της πρεσβυτέρας Αγγελικής Κωνσταντίνου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Της Ζήνας Λυσάνδρου Παναγίδη

Φιλολόγου

Νομίζω ότι είναι η πρώτη φορά που γυρίζω από κηδεία τόσο συγκλονισμένη και αναπαυμένη ταυτόχρονα. Η φίλη και συνάδελφός μας Αγγελική Κωνσταντίνου κίνησε για το αιώνιο ταξίδι, «σαν έτοιμη από καιρό, σαν θαρραλέα». Μια μάρτυρας της Ορθοδοξίας που με την όλη βιωτή της αλλά και με τη σταυρική της πορεία και την εγκαρτέρησή της τους τελευταίους μήνες, αντικρίζει θαρρώ τον θρόνο του Κυρίου μας με παρρησία. Είμαι σίγουρη ότι ο Κύριος θα της πει το: «Ευ δούλε, αγαθέ και πιστέ, είσελθε εις την χαράν του Κυρίου»

Η εκκλησία δεν χωρούσε τον κόσμο που ήλθε για να τη συνοδεύσει στο τελευταίο

της ταξίδι. Πιστεύω ότι όλοι, κληρικοί και λαϊκοί, νιώσαμε ότι κηδεύαμε μια αγία γυναίκα που ήταν έτοιμη να φύγει, αφού εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις της στη γη. Ήταν ένας άγγελος που κατέβηκε απ' τον ουρανό, για να μας αποδείξει ότι και στην εποχή μας υπάρχουν άγιοι, και μάλιστα στον κόσμο, ζουν ανάμεσά μας, πλάι μας. [\(περισσότερα...\)](#)